

سیاست در ایران

گفت و گو با سعید حجاریان ، هاشمی و مصباح یزدی در جامعه روحانیت مبارز اعتراض روحانیت مجلس به احمدی نژاد ممنوعیت تبلیغ دخانیتات

۶ ۷

سیاست در جهان

راز جابه جایی رئیس سیا پخش اعلامیه بن لادن برای ترور مشرف توهم های صدام حسین انگلیس خواستار تعطیلی گوانتانامو

۸ ۹

سیاست واقتصاد

اقتصاد و بورس

گفت و گو با وزیر تعاون پژو آریان وارد بازارهای جهانی می شود رشد دسته جمعی شاخص ها کرباسیان مدیر اجرایی بورس نفت شد

۱۰ ۱۱

مقایله با دلالی غرفه ها طلا گران شد، دلار ارزان

بازار

۱۲

نگاه

تصمیم گیری نهایی بر عهده ایران است

آزاده افتخاری : موضع مسکو در قبال برنامه هسته‌ای ایران، برای آمریکا و اروپا که به تحریم ایران می‌انديشند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. اما تلاش غرب با مقاومت روسیه و چین که مخالف تصویب هرگونه قطعنامه علیه فعالیت‌های هسته‌ای ایران هستند، مواجهه است. مسکو در مورد اجرای بند هفت منشور سازمان ملل که راه تحریم یا حمله نظامی علیه ایران را هموار می‌کند، به شدت نگران است و بر راهکار دیپلماتیک تأکید دارد. روزنامه فایننشال تایمز به نقل از یک دیپلمات اروپایی ادعا می‌کند: به نظر می‌رسد که روس ها بیشترین مخالفت را داشته باشند، اما چینی ها اعطاف بیشتری نشان می‌دهند. علاوه بر این آمریکا و اتحادیه اروپا باید به مانع دیگری که به دنبال روابط نه چندان مطلوب مسکو با غرب پدید آمده است، غلبه کنند. در پاره‌ای موضوعات شامل سیاست انرژی روسیه، بلاروس و طرح توسعه ناتو، مسکو یکی از مشکلات بزرگ برای آمریکا و اروپا به شمار می‌آید و این در حالی است که مخالفت روسیه با طرح‌های واشینگتن و بروکسل در قبال ایران، به بی‌نتیجه ماندن نشست‌های اخیر پنج عضو دائم شورای امنیت و آلمان منجر شده است. در نشست ۵+۱ در نیویورک پیش نویس قطعنامه‌ای ارائه شده که به موجب آن فرجه‌ای مشخص برای تعریف فعالیت‌های غنی‌سازی ایران در نظر گرفته می‌شود، اما مسکو و به دنبال آن پکن خواستار ایجاد تغییراتی با هدف تعدیل لحن قطعنامه شده‌اند. یک دیپلمات فرانسوی می‌گوید: اگر روس‌ها با رویکرد ما مشکل دارند، جلو بیایند و راهکار دیگری ارائه کنند. دیپلمات دیگری نیز می‌گوید: قطعنامه پیشنهادی غرب نشان می‌دهد، آنها به این نتیجه رسیده‌اند که برای روسیه مخالفت با قطعنامه دشوار است. فایننشال تایمز می‌افزاید: این در حالی است که موضع علنی مسکو در قبال تهران تغییر نکرده و مقامات کرملین بر این عقیده‌اند که بحران ایران تنها از طریق اقدامات دیپلماتیک قابل حل است. روس‌ها می‌گویند: «ادعای غرب در مورد تمایل تهران به تولید سلاح هسته‌ای به اثبات نرسیده و باید به بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی فرصت داد تا فعالیت خود را در ایران به اتمام برسانند.» این روزنامه انگلیسی با اشاره به درخواست مطرح شده در پیش‌نویس قطعنامه مبنی بر تعلیق مجدد فعالیت‌های هسته‌ای ایران می‌نویسد: مقامات مسکو بر این عقیده‌اند که تعلیق فعالیت‌های هسته‌ای ایران داوطلبانه بوده و هیچ‌یک از قوانین بین‌المللی از سوی جمهوری اسلامی نقض نشده‌است، بنابراین اجبار تهران به ازسرگیری تعلیق‌ها توجیه عقلانی ندارد. این در حالی است که رسانه‌های آمریکایی با اشاره به قراردادی به میلیارد دلاری راکتور هسته‌ای بوشهر و تجهیز سیستم دفاع هوایی ایران توسط روسیه به گونه‌ای وانمود می‌کنند که روابط روسیه با ایران فراتر از اهداف ضدتسلحیاتی است و کرملین نقش مسکن را برای ایران ایفا می‌کند. اما دولت روسیه بر این باور است که فقدان درازمدت روابط ایران و آمریکا اقدامات احتمالی واشینگتن علیه تهران به درک بهتر تمایلات ایران کمک می‌کند. با توجه به اهمیت موضوع روسیه در اقدامات آتی غرب در مورد تهران، آمریکا و متحدان اروپایی اش می‌کوشند تا به هر نحو ممکن به روسیه اطمینان دهند بحث اعمال فشار نظامی علیه ایران مطرح نیست. دومینیک دوویلین نخست‌وزیر فرانسه با هدف جلب اعتماد روسیه اعلام کرده است: حمله نظامی یک راهکار نیست زیرا نه تنها به حل مشکل کمکی نمی‌کند بلکه میزان ریسک را افزایش می‌دهد. آنگلا مرکل صدراعظم آلمان نیز در ملاقات اخیر خود با جورج بوش بر لزوم رویکرد تدریجی با هدف حفظ ائتلاف و همراه ساختن روسیه تأکید کرد. این در حالی است که روزنامه فایننشال تایمز شرایط هسته‌ای ایران و جایگاه جوامع بین‌المللی را این گونه تحلیل می‌کند: در صورتی که ایران در جهت تولید سلاح هسته‌ای حرکت کند، آمریکا و اروپا و جوامع بین‌المللی می‌توانند تلاش کنند از طریق ارائه مشوق یا افزایش فشار در انتخاب ایران تأثیرگذار باشند. آنها می‌توانند فعالیت‌های ایران را به تأخیر بینانزدانند اما در نهایت تصمیم‌گیری برعهده تهران است. به بیان دیگر به کارگیری گزینه نظامی علیه تهران در تشدید فعالیت‌های هسته‌ای ایران موثر خواهد بود و تحریم اقتصادی نیز تأثیر مشابهی خواهد داشت. مقامات اروپایی بر این عقیده‌اند که حتی در صورت گسترش دامنه تحریم‌ها، ایران می‌تواند برای سال‌ها مقاومت کند و در کوتاه‌مدت اقدامات چکشی تنها به افزایش قدرت تندرها می‌انجامد. باید گفت که جامعه بین‌المللی برای مواجهه به فعالیت‌های هسته‌ای ایران به زمان نیاز دارد. ما بار دیگر شاهد بودیم که بین پنج عضو دائم شورای امنیت و آلمان در نشست پاریس به اجماع نظر در مورد ایران دست نیافتند و تکرار این الگو حاکی از دشواری‌های موجود برای ایجاد ائتلافی علیه ایران است، زیرا محاسبات استراتژیک و منافع اقتصادی روسیه و چین این گونه ایجاد می‌کند که با تحریم ایران مخالفت کنند. از سوی دیگر پکن از سال‌ها پیش مخالف دخالت در امور دیگر کشورها بوده و همین نگرش از حرکت چین در جهت به کارگیری اقدامات ضد علیه ایران جلوگیری می‌کند. فایننشال تایمز در خاتمه این گونه تحلیل می‌کند که تنها آمریکا می‌تواند تضمین‌های لازم درخصوص نگرانی‌های امنیتی ایران را ارائه کند و واشینگتن باید این واقعیت را درک کند که ایجاد ثبات در خاورمیانه در نهایت به عادی سازی روابط ایران با غرب بستگی دارد.

گروه سیاسی : ۱۶۰ نماینده مجلس با امضای نامه‌ای اعلام کردند اگر حقوقو هسته‌ای ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی رعایت نشود برای مجلس راهی باقی نمی‌ماند جز اینکه از دولت بخواهد امضای پروتکل الحاقی را پس بگیرد و بررسی ماده ۱۰ معاهده ان‌پی‌تی را در دستور کار خود قرار دهد. این نامه بازنتاب گسترده‌ای میان رسانه‌های خارجی داشت و بلافاصله به صدر اخبار خبرگزاری‌ها رفت. ماده ۱۰ معاهده ان‌پی‌تی به کشورهای عضو این معاهده اختیار می‌دهد تا در صورتی که بر اثر ادامه عضویت یک کشور در این معاهده خطری متوجه حاکمیت استقلال و منافع ملی آن کشور شود با اعلام قبلی از معاهده ان‌پی‌تی خارج شود. خبرگزاری‌های خارجی بلافاصله این خبر را تحت عنوان تهدید مجلس ایران به خروج از ان‌پی‌تی می‌مخابره کردند. در نامه نمایندگان مجلس که روز گذشته از تریون مجلس قرائت شده آمده است: فعالیت هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران که بیش از یک ربع قرن سابقه دارد، امروز به دلیل فضا سازی غیرعادلانه و سیاسی آمریکا به عنوان مسئله مهم روز جهانی مطرح شده و در دستور کار شورای امنیت سازمان ملل قرار گرفته است. جمهوری اسلامی ایران ظرف سال‌های گذشته با هدف شفاف سازی، ابهام‌زدایی و اعتماد آفرینی کلیه فعالیت‌های صلح‌آمیز

انرژی هسته‌ای را نقض صریح و آشکار اصول و فصول منشور ملل متحد و به‌ویژه ماده ۲۳ تا ۳۷ فصل ۶ منشور می‌دانیم. اعضاکنندگان یادآور شده‌اند که آنچه برای جامعه جهانی و آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای مسلم است این است که بیش از آن‌که فعالیت‌های صلح‌آمیز

برژنیسکی:ایران هسته‌ای خطرناک‌تر از اسرائیل نیست

تحریم به تقویت ملی‌گرایی در ایران می‌انجامد

زیگنیو برژنیسکی در ارتباط با اتحاد جماهیر شوروی فردی تندرو بود. اما حالا این مشاور امنیت ملی اسبق آمریکا از کشورش می‌خواهد که به صورت مستقیم به گفت‌وگو با حکومت ایران بپردازد. مجله اشترن آلمانی زبان گفت‌وگویی را با زیگنیو برژنیسکی مشاور امنیت ملی اسبق آمریکا به انجام رسانده است که بخشی از آن به نقل از ایسنا به صورت پرشش و پاسخ در پی خواهد آمد.
دکتر برژنیسکی آیا جامعه بین‌المللی اساساً هنوز قادر است که از دستیابی ایران به تسلیحات هسته‌ای جلوگیری کند؟
این احتمال وجود دارد که ایران روزی بمب را در اختیار بگیرد. سلاح هسته‌ای به معنای رستپژ است و موضع مذاکراتی را فوق‌العاده بهبود می‌بخشد.
ایران به عنوان قدرتی هسته‌ای چندتر خطرناک خواهد بود؟
خیلی ناگوارتر از حال حاضر نخواهد شد.
باقی جهان این را طور دیگری می‌بیند، پیش از همه، آمریکا و اروپا.
ایران کشوری مهم در منطقه‌ای بی ثبات است. این کشور به هیچ وجه به عنوان کشوری بدنام و متخاصم مطرح نیست، بلکه حتی بیشتر همسایگانش مانند هند، پاکستان، روسیه و اسرائیل سلاح هسته‌ای دارند. می‌توان درک کرد که چرا ایرانی‌ها باید عقیده داشته باشند در اختیاریگری چنین تسلیحاتی ضروری است. هر کسی دوست دارد ابزاری برای محدود کردن دیگران داشته باشد. ظاهراً این امر در خصوص تهران نیز می‌تواند به عنوان موضوعی برای امنیت ملی در نظر گرفته شود. من معتقدم دست آخر وجود ایرانی هسته‌ای خطرناک‌تر از سایر قدرت‌های هسته‌ای مانند هند یا پاکستان و حتی اسرائیل نیست.
هند و پاکستان بارها در آستانه جنگ قرار گرفته‌اند. ایران هم می‌خواهد اسرائیل را که ۲۰۰ راکت هسته‌ای در اختیار دارد از روی نقشه جهان محو کند.
این مطلوب نیست که ایران قدرت هسته‌ای شود. چرا که بدین ترتیب اشاعه غیرقانونی فناوری هسته‌ای تسریع می‌شود. ایران در میانه منطقه‌ای بحرانی قرار دارد.
■ آیا شک دارید که روسیه و چین که با ایران مراوده دارند، از منظر حرکتی حمایت کنند؟
من بیم دارم که تحریم‌ها بتواند موثر باشد. تحریم به تقویت ملی‌گرایی در ایران می‌انجامد. این به آشنی ناپذیرتر شدن ایران می‌انجامد. این امر مذاکره با آنها را به صورت فزاینده‌ای مشکل‌تر خواهد کرد.
■ آیا می‌توان حمله‌ای نظامی به ایران را متصور شد؟
از منظر تشوریک بله. اما پیامدهای این امر فاجعه‌آمیز خواهد بود. همان گونه که در عراق شاهد آтім. جنگ اعتماد به آمریکا را آشفته کرده، مشروعیش را از هم پاشیده و نفوق اخلاقی اش را زیر ستوال برده است. این به مدد تصمیمات گروهی اندک از انسان‌های واقعاً مذهبی حاصل شده که کمترین پاسخ‌سخگویی را در قبال اشتباهات و قانون شکنی‌های شان ندارند.

حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات طبق فصل ششم در طرح پرونده هسته‌ای ایران طبق فصل هفتم پافشاری نمی‌آید. در ادامه نامه آمده است: بدیهی است چنانچه دبیرکل سازمان ملل متحد و دیگر اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد در انجام وظیفه خطیری که نسبت به

حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات طبق فصل ششم در طرح پرونده هسته‌ای ایران طبق فصل هفتم پافشاری نمی‌آید. در ادامه نامه آمده است: بدیهی است چنانچه دبیرکل سازمان ملل متحد و دیگر اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد در انجام وظیفه خطیری که نسبت به

خلیج فارس فقط خلیج فارس است

نگاهی به اظهارات اخیر امیر قطر در مورد خلیج فارس

فریدون مجلسی*: به‌طوری که در اخبار روزهای اخیر آمده است امیر محترم قطر که به تصور معامله‌ای که مقبول طرفین باشد نام خلیج فارس عربی را مطرح کرده بود، در پاسخ به این پرسش که خودتان در کودکی در مدرسه به این خلیج چه می‌گفتید می‌فرمایند که در آن زمان اشتباه می‌کرده‌اند! در حالی که در واقع هم اکنون اشتباه می‌فرمایند. ایشان و برخی دیگر از همسایگان عرب متوجه حساسیت ایرانیان در مورد این نام نیستند. عرب‌ها به آنچه ما در فارسی دریای خزر می‌نامیم، می‌گویند «بحرالقرزون» و حرفی هم نیست. فقط مفاهیم نیستند که در هر زبان واژه و اصطلاحی برای خود دارند. فرانسوی‌ها هم دریای میان خودشان و انگلستان را دریای مانش و انگلیسی‌ها آن را کانال انگلیس می‌نامند و در فارسی هم نام فرانسوی آن وارد شده است که در ترجمه از زبانی به زبان دیگر به همین ترتیب ذکر و نام‌ها تبدیل می‌شوند و جای گله هم نیست. اما در مورد خلیج فارس چنین نیست. در واقع از زمانی که عبدالناصر رئیس‌جمهور مصر به دشمنی میان خود و شاه ایران رنگ خصوصت عربی – ایرانی داد، او که خود شعار وحدت عربی «من الخلیج الفارسی الی المحيط الاطلسی» را عنوان کرده بود، ناگهان و از لُج شاه قافیه شعارش را بر هم زد و به عنوان یک دشنام خلیج فارس را به نام مجعول عربی نامید. متأسفانه حاشیه‌نشینان عرب خلیج فارس که در آستانه دست یافتن به استقلال و در پی ساختن هویت و تاریخی برای کشورهای جدیدالولاده خود بودند این جعل نام را جدی تر گرفتند.

اما ایرانیان این عمل را صرفاً از دیدگاه ادبی نمی‌نگرند. جعل نام برای خلیج فارس در نظر ایرانیان هشداری حاکی از تجاوزگری و چشمداشت و توسعه‌طلبی همسایگان است، که به دلیل تازه وارد بودن در عرصه استقلال و ملیت و ملت‌پرستی و ناسیونالیسم حرازشان هم زیاد و غالباً زیادی است و ما آثار این چشمداشت آنان را چشیده‌ایم. سرزمینمان به بهانه‌های قوم‌پرستانه مورد تجاوز و تخریب قرار گرفته است و متأسفانه دولت‌های عربی از آن تجاوز دفاع کرده و برای آن پول پرداخته‌اند، و هنوز هم اعلامیه‌های معنی دار و خشونت آمیزشان آن هشدار را مکرراً تجدید می‌کنند. ما جعل هر نامی را برای خلیج فارس نشان توسعه‌طلبی و چشمداشت نسبت به تمامیت ارضی خود می‌دانیم. در مورد نام خلیج فارس نیازی نیست به نقشه‌ها و اسناد و آثار عتیقه رجوع کنیم. حتی نیاز به ارجاع به شخص عبدالناصر یا درج نام صحیح آن در کتاب انورسادات رئیس‌جمهور پیشین مصر نیست. اما منظر تجدید مطلع اخیر از سوی امیر محترم قطر بوده است، چه خوب است که به اسناد تاریخی همین کشور استناد کنیم. چند سال پیش اختلافی ارضی میان بحرین و قطر درباره مالکیت جزایر کوچک فشت الذبیل پیش آمد که البته بر آب‌های ساحلی و فلات قاره آن نیز اثر می‌گذاشت که لابد کمر هم بوی نفت می‌داد. طرفین به شیوه‌ای متمدنانه اختلاف را به دادگاه لا هه

